

РЕШЕНИЕ

№ 22231

гр. София, 03.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 20.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **12658** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.284 - 286 от ЗИНЗС, по реда на чл.203 – 207 АПК.

Производството е образувано по искова молба (наименувана жалба) на Б. П. Р., ЕГН [ЕГН], изтъпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора [населено място].

Ищецът твърди, че на 20.11.2025 г. е бил настанен в наказателна килия № 37 на Затвора [населено място], като на 21.11.2025 г. с него бил настанен и друг лишен от свобода. Твърди, че помещението е с площ от 6-7 кв.м. и не отговаря на изискванията на чл.96, ал.2 от ППЗИНЗС. В килията имало влага, таваните и стените били излющени, прашни и мръсни. Помещението било пълно с бактерии, хлебарки и други насекоми, не отговаряло на здравно-хигиенните изисквания, вишките не били обезопасени, нямало условия за проветряване. Тоалетната била на „клекало“, докато ищецът бил с разкъсана връзка на ляво коляно, което въпрепятствало ползването на клекалото, при което изпитвал силни болки. Счита, че описаните условия са в нарушение на чл.3 от ЕКПЧ и пребиваването му в тях му причинило силен стрес.

В молба от 09.01.2026 г. насочва иска си срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН), уточнява период на претенцията от 20.11.2025 г. до 30.11.2025 г., добавя оплакване, че е получавал сурова храна, както и, че вместо да бъде лекуван, престоят в наказателната килия му причинил болки и страдания и допълнително увредил здравословното му състояние във връзка с травматичното увреждане на лявото му коляно. За обезщетяване на претърпените при престоя му в наказателното помещение неимуществени вреди претендира сума в размер на 10 000 евро, ведно със законната лихва от 01.12.2025 г. до окончателното изплащане и присъждане на сторените в производството разноски.

Ответникът Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ представя писмен отговор на исковата молба от 22.04.2026 г., с който оспорва иска и наличието на предпоставките по чл.284 от ЗИНЗС за ангажиране на отговорността му. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участвалият в производството по делото прокурор – представител на СГП счита, че исковата претенция е неоснователна и недоказана.

Административен Съд С. - град, I отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в исковата молба доводи, изразеното становище на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото гласни и писмени доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Разпоредбите на чл.284-286 от ЗИНЗС, вр. чл.3 от с.з., уреждат защита на осъдените и задържаните под стража лица срещу поставянето им в неблагоприятни условия, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или поражда чувство на страх, незащитеност или малоценност. Тази правна уредба е приета в резултат на серия от осъдителни решения на ЕСПЧ срещу България за нарушение на чл.3 от ЕКПЧ поради условията за пребиваване в местата за лишаване от свобода в страната ни и пряко кореспондира с абсолютната забрана по чл.3 от ЕКПЧ, която забранява по абсолютен начин изтезанията или нечовешкото или унижително отношение или наказание, независимо от обстоятелствата и поведението на жертвата. За да попадне в обхвата на тази разпоредба, малтретирането трябва да достигне минимално ниво на суровост. Оценката на този минимум е относителна и зависи от всички обстоятелства по делото като продължителността на отношението, физическите и психическите последици и в някои случаи пола, възрастта и здравословното състояние на лицето. Въпреки че малтретиране, което постига този минимум, често включва действителна телесна повреда или силно физическо или психическо страдание, дори и при липса на такива, когато отношението унижава или принижява човек, показвайки липса на уважение или води до засягане на неговото човешко достойнство, или предизвиква чувство на страх, страдание или малоценност, което може да разбие моралната и физическата устойчивост на този човек, то също може да попадне в обхвата на забраната на чл. 3 от ЕКПЧ.

За да бъде приета основателност на иска за вреди с правно основание чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, следва кумулативно да бъдат доказани: 1. акт, действие и/или бездействие на специализираните органи по изпълнение на наказанията, с което се нарушава чл. 3 от закона; 2. настъпила, в резултат на нарушението имуществена/неимуществена вреда в правната сфера на ищеца, която се предполага до доказване на противното по силата на въведената с разпоредбата на чл. 284, ал. 5 ЗИНЗС оборима презумпция и 3. пряка и непосредствена причинна връзка между вредите и нарушението (в този смисъл е Решение № 15247 от 12.11.2019 г. по адм. д. № 813/2019 г., III отд. на ВАС).

За да попадне задържането специално под чл. 3 от Конвенцията, страданието и унижението трябва да надхвърлят неизбежния елемент на страдание и унижение, свързани със самото лишаване от свобода. В този случай властите трябва да гарантират, че едно лице е задържано при условия, съвместими с уважението към човешкото достойнство, че начинът и методът на изпълнение на наказанието лишаване от свобода или друг вид мярка за задържане не подлага човека на стрес или трудности с интензитет, надвишаващ неизбежната степен на страдание, присъща на задържането, и че предвид практическите изисквания на лишаването от свобода, здравето и благосъстоянието на този човек са гарантирани в достатъчна степен.

При оценка на условията на задържане по чл. 3 от Конвенцията е особено важно да бъде взето предвид кумулативното въздействие на тези условия, както и конкретните твърдения, направени от въпросното лице, и времето, което той или тя е прекарал/а в тези условия. Дори когато всеки отделен аспект от тези условия е в съответствие с националното законодателство, техният кумулативен ефект може да бъде такъв, че да доведе до нечовешко или унижително отношение по смисъла на чл. 3 от Конвенцията.

Липсата на намерение за унижаване или принижаване на задържания чрез поставянето му в лоши условия, въпреки че е фактор, който следва да бъде взет под внимание, не изключва категорично установяване на нарушение на чл. 3 от Конвенцията. Крайната липса на място в затворническа килия има голяма тежест при оценката на това дали условията на задържане са в нарушение на чл. 3 от Конвенцията. Дори пренаселеността да не е толкова сериозна, че да представлява сама по себе си нарушение на чл. 3 от Конвенцията, според ЕСПЧ, тя все пак може да доведе до нарушение на тази разпоредба, ако се комбинира с други аспекти на условията на задържане – като например липса на уединение при използване на тоалетната, лоша вентилация, липса на достъп на естествена светлина и свеж въздух, липса на подходящо отопление или липса на основна хигиена – това води до ниво на страдание, което надвишава това, присъщо на задържането. В случая, ищецът няма оплаквания поради пренаселеност или липса на достатъчно площ при изтърпяване на наказанието.

Освен размерът на наличното пространство, други аспекти на физическото състояние на задържане също са от значение за оценката на съответствие с чл. 3 от Конвенцията. Тези елементи включват по-специално достъп до упражнения на открито, естествена светлина или въздух, наличие на вентилация, адекватност на отоплението, възможност за използване на тоалетната в уединение и съответствие с основни санитарни и хигиенни изисквания. По този начин, дори и в случаите на затворнически килии, които осигуряват 3-4 квадратни метра жилищна площ на един лишен от свобода, може да има нарушение на този член, ако факторът на пространството е съчетан с липса на вентилация и осветление.

Съдът в С. приема за много важно да се предостави на затворниците безпрепятствен и достатъчен достъп до естествена светлина и свеж въздух в килиите им. Друг санитарен проблем в поправителните заведения, отбелязан в осъдителните решения на ЕСПЧ срещу България, е наличието на хлебарки, гризачи, бълхи, въшки, дървеници и други вредители. Съдът в С. е отбелязал, че затворническите власти трябва да се справят с този проблем чрез осигуряване на адекватни дезинфекционни съоръжения, почистващи продукти, както и редовно обезпаразитяване и проверки на килиите, по-специално на спалното бельо, дюшеците и пространствата, използвани за съхранение на храна.

Със Заповед № 753 от 17.11.2025 г. на началника на Затвора [населено място] на лишения от свобода Б. П. Р. на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС, във връзка с чл. 102, ал.2 от ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание „Изолиране в наказателна килия за срок от 10 денонощия” за инцидент от 03.11.25г. - словесен спор между л. св. Б. П. Р. и л. св. И. Р. И., който прераснал във физическа саморазправа.

Със Заповед № 756 от 17.11.2025 г. на началника на Затвора [населено място] на лишения от свобода И. В. М. е наложено дисциплинарно наказание „Изолиране в наказателна килия за срок от 10 денонощия” за това, че на 23.10.25г. бил установен във видимо неадекватно състояние, изразяващо се в трудно пазене на равновесие и забавен говор.

Към писмения отговор на ответника е приложена справка от 02.04.2026 г., изготвена по реда на чл.284, ал.3 от ЗИНЗС от инсп. М. М. – ИСДВР на 1-ва и 6-та групи в Затвора [населено място]. От нея се установява, че лишеният от свобода (ЛС) Б. П. Р. с настанен в наказателна килия за

периода от 20.11.2025г. до 30.11.2025г. във връзка с дисциплинарно наказание, наложено за саморазправа с друг лишен от свобода от групата, в която е настанен. По негово желание и изявено такова от лишения от свобода И. В. М., от 21.11.2025г. двамата търпят заедно дисциплинарните си наказания в помещение № 37.

Според справката наказателните килии се намират в 1-ва група - зона с повишена сигурност. Спалните помещения са с квадратура 8 м². В зоната с повишена сигурност са обособени три наказателни килии с размери, както станалите помещения в 1-ва група- 8 м². Оборудвани са със 2 броя легла тип вишки, санитарен възел с клекало и мивка с течаща вода, 1 бр. маса и 1 бр. стол, 1 бр. прозорец с достъп на пряка дневна светлина и възможност за проветряване. Отделно в групата има общо санитарно помещение с няколко душа и тоалетни, които се ползват от настанените лишени от свобода в групата по график. Съгласно графика, лишените от свобода от наказателните килии могат да ползва два пъти седмично общата баня, в понеделник и петък, а при възможност и извън този график. Леглата са обезопасени, чрез фиксиране на пода и стената. Групата е на централно отопление и през студените месеци спалните помещения се отопляват с радиатори. Лишените от свобода настанени в наказателните килии, ползват правото си на престой на открито, в рамките на минимума определен в чл. 86, ал.1, т. 1 от ЗИНЗС. По утвърден график, настанените в наказателните килии правят престой на открито всеки ден от 7:40 часа до 9:10 часа. Стените в помещенията, в които се изпълняват дисциплинарните наказания „Изолиране в наказателни килия“, периодично се освежават и ремонтират, тъй като умишлено се рушат и са надраскани с химикал от настанените в тях. По същите причини, често се ремонтират и санитарните помещения в наказателните килии.

Посочено е в справката, че в Затвора [населено място] периодично се провеждат дезинфекционни мероприятия по график съгласно изискванията и предписанията на РЗИ. Дейностите по дезинфекция, дезинсекция и дератизация (ДДД) се извършвали само от лица, притежаващи Удостоверение за придобита квалификация за изпълнители на ДДД. През месец август 2025г. няколко пъти, през 10 дни, във всички групи в затвора - С. била извършена извънредна ДДД обработка на спалните и общите помещения, включително термична обработка на спалното бельо и дрехите им, след което ДДД мероприятията са продължили по график.

Във връзка с поддържане на хигиенно-битовите условия, в първа група имало назначени чистач и перач, които почиствали общите части и поддържат чисто спалното бельо. За тази цел в зоната с повишена сигурност имало пералня. Матраците и одеялата периодично се изпарявали и перели в общата пералня в затвора. Чистачът на 1-ва група задължително чистел и дезинфекцирал наказателните килии преди настаняване на лишени от свобода и след освобождаване на помещението. При нужда и по желание на настанените при поискване им се предоставяли и уреди за почистване.

На лишените от свобода била осигурена храна три пъти дневно съгласно реда, определен от ЗИНЗС и по утвърдена Таблица от Министерство на правосъдието, съгласувана с Министерство на здравеопазването и Министерство на финансите. Седмичните менюта се изготвяли на база рецептура - калкулация от младши инспектор готвач, съгласували се и се утвърждавали от директора на медицинския център, началник сектор „Финанси, логистика и капиталови разходи“ и началника на затвора. Менюто на лишените от свобода се актуализирало в зависимост от годишния сезон. Храната била съобразена със здравословното състояние на ЛС, религиозната им принадлежност и други. Ако имало подадена писмена молба или жалба по повод храненето или друг проблем, те се предавали по съответния ред за отношение. Всички лишени от свобода минавали медицински преглед и били посещавани ежедневно от медицински специалист, който преценявал дали са в състояние да пребивават в наказателна килия.

При направената справка в деловодната програма и в досието на лишения от свобода Б. П. Р. не била намерена жалба до началника на затвора, подадена от него с оплакване за сурова храна на конкретен ден.

Установява се от справка от 06.04.2026 г., изготвена от д-р И. В. – директор на МЦ Затвора С., че в периода 22.10.2025 г. – 26.11.2025 г. ЛС Р. е посещавал МЦ както следва:

-на 20.11.2025 г. му е издадена медицинска бележка за пребиваване в наказателна килия (НК), като при прегледа е установено, че е клинично здрав и може да търпи наказанието;

-на 25.11.2025 г. е посетил МЦ, за да получи медикаменти за спане – Калмабен;

-на 26.11.2025 г. е посетил МЦ за медицинска бележка за пътуване с общ конвой.

Според Справка вх.№ 111-20-1050#2/26 от 05.05.2026г., изготвена по реда на чл.284, ал.2 от ЗИНЗС от М. М. – ИСДВР на 1-ва и 6-та група в Затвора [населено място], наказателните килии в Затвора [населено място] отговарят на хигиенните и здравни изисквания. В тях няма влага, има пряк достъп на дневна светлина, заключват се според изискванията, отопляват се, има условия за проветряване и обезопасено легло съгласно изискванията на чл.96, ал.1 и ал.2 от ППЗИНЗС. На лишените от свобода в наказателни килии се осигурява сутрин, на обяд и вечеря необходимото време за личен тоалет, като в помещенията има обособен самостоятелен санитарен възел. Храненето се извършва в наказателната килия, за което били осигурени необходимите условия. Осигурявали се условия за къпане, най-малко два пъти седмично по график в общата баня в групата и задължителна смяна на постелъчното бельо, най-малко веднъж седмично, ако не ползват лично такова.

Съдът кредитира показанията на свидетеля на ответника М. Ж. М., като обективни сведения на свидетел – очевидец, предвид служебното ѝ положение на инспектор „Социална дейност и възпитателна работа“ (ИСДВР) в Затвора [населено място], вкл. към момента на изтърпяване на наложеното на ищеца дисциплинарно наказание „Изолиране в наказателна килия“. Свидетелката описва наказателните килии като еднотипни – с площ от 8 кв.м., със санитарен възел, преграден почти до тавана, с тоалетна и мивка, с постоянно течащи топла и студена вода. Тоалетното помещение било приблизително 2 кв.м. В наказателните килии имало по 2 бр. легла, маса, шкаф, табуретка, всичко било метално и фиксирано неподвижно за пода, а леглата били фиксирани отстрани за стената. Леглата били единични, с разстояние между тях. Обикновено в наказателна килия се настанявало по едно лице, но много често ЛС искали да са по двама, както станало в случая с Б.. Той бил настанен сам в наказателна килия, а в съседната наказателна килия било настанено друго лице (И. В. М., наказан със Заповед № 756 от 17.11.2025 г. на началника на Затвора [населено място]). Двамата пожелали да бъдат заедно, което желание било удовлетворено от затворническата администрация. Според св. М. в този период на помещенията бил правен ремонт и в тях нямало влага. Наказателните килии често се ремонтирали, защото самите ЛС драскали по стените, откървали нещо, разфиксирали леглата, тоест умишлено причинявали щети. Свидетелката установява, че когато ищецът бил настанен в наказателната килия се оплакал, че леглото леко е разфиксирано от стената и то веднага било поправено. Ищецът уведомил надзирателите, дошла работната група и отстранила проблема. Веднага след настаняването на ищеца в наказателна килия, свидетелката го посетила и провела разговор с него. Посещавала го всеки ден от престоя му там. Разговаряли по различни поводи. Конкретно относно помещението Б. се оплакал, че е надраскана стената, но не е споменавал за наличие на влага, както и, че там се лющят тавана или стените. Разпитана относно обстоятелствата в исковата молба, конкретно относно това,

че „леглата не са обезопасени“, свидетелката установява, че едното от леглата не било точно фиксирано за стената, но то веднага било поправено. В добавя, че в случай, че ЛС имат оплаквания от условията в помещението, те имали право да подадат молба до началника на затвора, чрез ИСДВР. Когато проблемът е малък, например изгоряла крушка, не било необходимо да пишат молба, а уведомявали ИСДВР устно, който вземал мерки за решаване на проблема, каквито оплаквания Р. не е направил.

Свидетелката посочва, че всяко спално помещение има прозорец, който се отваря и затваря - отваря се навътре, а от външната страна има решетка. При наличие на здравословни проблеми при настаняване в наказателни килии, лекарят на затвора трябвало да даде становище дали л. св. може да изтърпява наказанието в наказателна килия, като в случая е преценено, че това може да се случи. В тази част показанията са съответни на сведението от д-р И. В. – директор на МЦ Затвора С., че ЛС Р. е посещавал МЦ на 20.11.2025 г., когато му е издадена медицинска бележка за пребиваване в наказателна килия (НК), като при прегледа било установено, че е клинично здрав и може да търпи наказанието.

Свидетелката не установява ищецът да се е оплаквал относно тоалетната в помещението, като лекарят на затвора също всеки ден посещавал наказателните килии. Отделно от санитарното помещение в килията, имало и голямо общо санитарно помещение с тоалетни на клекало и бани. Те били посещавани по график - два пъти седмично, но когато имало възможност, много често ги пускали и извън този график.

Св. М. установява конкретен случай, при който съкилийникът на Б. И. В. М. - другият лишен от свобода, настанен в помещението, ѝ се оплакал, че му е предоставена сурова храна – показал ѝ кебапче, за което казал, че е сурово. Инспектор М. предала оплакването на отговорника в кухнята. Съответни на показанията ѝ са сведенията, предоставени в докладна записка от 01.04.2026 г. на мл. инсп. В. П. – главен готвач в Затвора [населено място], според които кебапчетата и кюфтетата се доставят от фирма „ЧЕХ“ и в кухненския блок преминавали през термина обработка (печене), която се контролирала от готвача и медицинско лице. Жалби от подобно естество не били получавани в администрацията на затвора (л.44).

По-нататък, св. М. установява, че докато са в наказателните килии, ЛС имали право да си пазаруват от магазина в затвора, което се случвало по време на престоя на открито. Според нея, срещу хлебарки и дървеници се пръскало периодично, като за това отговарял служител от НОС, преминал обучение в РЗИ, като самите правила относно пръскането не позволявали това да става по-често от 20 дни. В тази част показанията на съответни на представи по делото протоколи за ДДД обработка (л.32-43). Свидетелката е категорична, че докато Б. и И. са били настанени в наказателна килия, те не са ѝ се оплаквали от хлебарки и дървеници. В допълнение, през м. август и септември 2025 г. имало много голяма кампания по обезпаразитяване на всички спални помещения в затвора, при която лишените от свобода изнесли багажа от спалните помещения и спалното бельо, дюшеците и дрехите им минали през изпарител и пералня, което било задължително за всички. След това продължило пръскането по график. Според М., в зоната за повишена сигурност (ЗПС) имало най-малко такива паразити и те били обикновено при тези, които сами не поддържат много добра хигиена и по този начин пренасят вредителите. Дава пример с доживотно осъдените ЛС, които били общо 13 човека, но само двама-трима имали дървеници. На ЛС в наказателни килии се предоставяло спално бельо - чаршафи, одеяло, като единствено в ЗПС имало лично в

групата пералня, отделно от която имало голямо перално помещение и изпарител за целия затвор.

Според свидетелката оплакванията на Б. и И. при престоя им през м. ноември 2025 г. касаели единствено храната (примерът с кебапчето) и разфиксираното легло. Свидетелката пояснява, че режимът в наказателна килия се различава от общия по това, че в нея няма подвижен душ, но настанените там ЛС имали право да ползват общата баня, което им се разрешавало да правят повече от 2 пъти седмично, по-често и извън график. В наказателната килия имало тоалетна и мивка, но нямало душ. Като разлика посочва, че ползват престой на открито, но отделно от останалите, както и, че имат право на свиждане, но нямат право да получават хранителна пратка на свиждането.

Съдът намира показанията за логични и обективни, напълно съответни на писмените доказателства по делото. Свидетелката М. не спестява неблагоприятни факти за условията на пребиваване, напр. споделя, че има влага в едно - две спални помещения, но не и в наказателните килии.

Съвкупната преценка на събраните по делото доказателства навежда съда на категоричен и несъмнен извод за липса на нарушение на чл.3 от ЕКПЧ, респ. чл.3 от ЗИНЗС по време на престоя на ищеца в наказателна килия в периода от 20.11.2025 г. до 30.11.2025 г. Не е спорно, че с влязла в сила заповед на началника на Затвора [населено място] на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС, във връзка с чл. 102, ал.2 от ЗИНЗС, на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „Изолиране в наказателна килия за срок от 10 денонощия“, което той е изтърпял в периода от 20.11.2025 г. до 30.11.2025 г. Режимът на изтърпяване на дисциплинарното наказание е уреден в чл.96 от ППЗИЗС и по делото не се събраха доказателства за неговото нарушаване, което да достига прага на суровост, необходим за установяване на нарушение на чл.3 от ЕКПЧ, респ. чл.3 от ЗИНЗС. Напротив, ЛС Б. Р. и И. М. сами са пожелали да изтърпят съвместно, в обща наказателна килия, наложените им дисциплинарни наказания, което е логично предвид факта, че строгостта на това най-тежко дисциплинарно наказание се състои именно в изолацията на лицето, което вече веднъж е ограничено от наложеното наказание „лишаване от свобода“. Площта на помещението от 8 кв.м. и разположените в него мебели не навеждат на извод за пренаселеност, още повече, че в случая самите лишени от свобода са пожелали да изтърпят наказанията си съвместно, а не както се твърди в исковата молба, че И. М. бил принудително настанен при ищеца. Не се доказаха и твърденията в исковата молба за наличие на влага, лющещи се стени и таван в помещението. Действително, ищецът е приложил доказателства за наличие на травма в лявото си коляно, но както се установява от доклада на д-р В. – директор на МЦ Затвора С., ЛС Р. е получил медицинска бележка, че е клинично здрав и може да изтърпи наложеното му дисциплинарно наказание. В допълнение, установява се от показанията на св. М., че настанените в наказателна килия ЛС *ежедневно* биват посещавани от ИСДВР и от медицинско лице, като са разполагали с възможност да подадат оплакване от условията, при които търпят наказанието, каквото те не са сторили. В случая, в досието на ищеца не се съдържа писмено оплакване от тези условия, вкл. за невъзможност да ползва тоалетна на клекало, а според показанията на св. М. по време на престоя си в наказателна килия ищецът се оплакал единствено, че леглото му е разфиксирано, но този проблем бил отстранен своевременно. Дори да се приемат за доказани, тези оплаквания за „разфиксирано легло“ (своевременно оправено) и „сурово кубапче“ на 21.11.2025 г. не достигат прага на суровост, необходим за установяване на

нарушение на чл.3 от ЕКПЧ, респ. чл.3 от ЗИНЗС. Установи се от показанията на св. М., че на помещенията е правен ремонт и в същите не се установяват изложените в исковата молба оплаквания. През лятото на 2025 г. в Затвора [населено място] е имало голяма кампания за обезпаразитяване, засягаща всички помещения и багаж на ЛС, поради което конкретно в зоната на повишена сигурност нямало вредители, а и ИСДВР М. не е получавала такива оплаквания от Р. и М.. От предоставената по реда на чл.284, ал.3 от ЗИНЗС информация се установява наличие на 1 бр. прозорец в помещението, който осигурява достъп на пряка дневна светлина и възможност за проветряване. Свидетелката М. установява, че прозорецът се отваря изцяло, поради което оплакванията в исковата молба за липса на достъп до свеж въздух и възможност за проветряване са недоказани и неоснователни. Пак според М., за хигиената в наказателните килии отговарял чистач, още повече, че е задължение на самите лишени от свобода да осигурят хигиената в спалните си помещения, поради което и тези оплаквания остават недоказани. Недоказани по делото останаха и твърденията на ищеца, че престоят в наказателната килия допълнително увредил здравословното му състояние във връзка с травматичното увреждане на лявото му коляно, в каквато връзка не са ангажирани никакви доказателства, вкл. медицински документи.

По изложените съображения съдът приема, че в конкретния случай са недоказани елементите от фактическия състав на отговорността на държавата по чл.284-285, вр. чл.3, ал.1 и ал.2 от ЗИНЗС. Съвкупната преценка на събраните по делото доказателства не установява виновно нарушение на режима на изтърпяване на дисциплинарното наказание, уреден в чл.96 от ППЗИНЗС, поради което е дължимо отхвърляне на иска.

При този изход на спора и на основание чл.286, ал.2 от ЗИНЗС на ответника да се присъди своевременно поисканото от него юрисконсултско възнаграждение в размер на 70 евро съгласно чл.27ж от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 285 от ЗИНЗС, във връзка с чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1 от ЗОДОВ, **Административен Съд С. - град, I отделение, 69 състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от Б. П. Р., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора [населено място], срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 10 000 евро, претърпени в периода от 20.11.2025 г. до 30.11.2025 г.

ОСЪЖДА Б. П. Р., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора [населено място], да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 70 евро.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред тричленен състав на Административен съд София град.

СЪДИЯ: